

RYTÍŘSKÝ ŘÁD BOŽÍHO HROBU JERUZALÉMSKÉHO ČESKÁ MAGISTRÁLNÍ DELEGACE

ZÁPIS ZE SETKÁNÍ DNE 30. ŘÍJNA 2021

25. řádové setkání

Místo konání: Svatá Hora u Příbrami

Přítomni:

doc. T. Parma, ing. dr. D. Battaglia, Mgr. J. M. Battaglia, ing. J. Battaglia,
P. Mgr. M. Palkovič, dr. J. Burešová, dr. P. Žůrek, dr. Z. Kubík

postulanti: Mgr. J. Pech, prof. Libor Jan, dr. M. Zahálka

rodinní příslušníci dr. Burešové a doc. Parmy

Omluveni:

J. E. Mons. J. Graubner, dr. J. Pořízka, Miroslav Pišťák, dr. J. Lata, dr. P.
Pořízka, Mgr. A. Dadam, P. Lic. Ryszard Boćkowski, prap. P. Zamazal

kandidáti: ing. arch. D. T. Petr, P. Mgr. Paweł Wójcik, CP, prof. Jan Royt

Setkání České magistrální delegace spojené s oslavou řádové patronky Panny Marie, Královny Svaté země, se uskutečnilo během pouti na Svatou Horu u Příbrami, kde v 17.00 hod. celebroid mši svatou J. E. Mons. Charles Daniel Balvo, apoštolský nuncius v ČR. Po mši svaté a krátké pobožnosti s loretánskými litaniami se konala v redemptoristickém klášteře na Svaté Hoře společná večeře s p. nunciem, jíž se kromě členů Řádu a zájemců o členství účastnili také jejich rodinní příslušníci. Kázání apoštolského nuncia je přílohou tohoto zápisu a je možné jej nalézt také [na stránkách ČMD](#).

1. Informace o členech a zájemcích o členství

Kandidáti, u nichž návrh na členství vbrzku bude odeslán do Říma:

- P. Mgr. **Paweł Wójcik**, C.P. (*1985), farář na Kalvárii v Jaroměřicích u Jevíčka

Postulanti (zájemci o členství):

- ing. arch. **Dominik Tomáš Petr** (*1991),
- prof. **Libor Jan**, Ph.D. (*1960),
- Mgr. **Jan Pech** (*1987),
- prof. **Jan Royt**, DSc. (*1955),

- MUDr. **Michal Zahálka** (*1963),
- manželé **Pavel a Martina Novákovi**, doporučení P. Bočkowskim.

2. Plánované akce

- **příští řádové setkání** se bude konat v Arcibiskupském paláci v Olomouci ve **čtvrtek 2. 12. 2021** od 14,00 hod.
- **Řádová pout' do Svaté země.** Termín konání byl stanoven na **středu 26. 10. – pondělí 31. 10. 2022**. Je zapotřebí, aby členové magistrální delegace, kandidáti i postulanti předběžně sdělili svůj zájem o účast na pouti, popř. počet osob, které by jely s nimi (rodinní příslušníci, zájemci, přátelé), a to na setkání dne 2. 12. 2021.

V Olomouci dne 1. 11. 2021

Zapsal a schválil: doc. T. Parma,
magistrální delegát ČMD

**Příloha: Text kázání apoštolského nuncia J. E. Mons. Charlese D. Balva,
při oslavě svátku Panny Marie, Královny Svaté země,
na Svaté hoře u Příbrami dne 30. 10. 2021**

Milí bratři a sestry, vážení přátelé, nejprve bych rád poděkoval panu profesorovi Tomášovi Parmovi, magistrálnímu delegátovi Rytířského řádu Božího hrobu jeruzalémského pro Českou republiku za laskavé pozvání, abych jako hlavní celebrant předsedal této bohoslužbě, při které právě tady v této historické poutní svatyni uctíváme blahoslavenou Pannu Marii, Matku Boží a Královnu Svaté země.

Domnívám se, že většina z vás ví, že jsem v České republice působil už dříve, mezi roky 1996–1999, když byl apoštolským nunciem arcibiskup, pozdější kardinál, Giovanni Coppa, který měl Svatou Horu ve zvláštní oblibě. Potom, co jsem v červenci roku 1999 opustil Českou republiku, prožil jsem další tři roky jako rada apoštolské nunciatury v Jordánsku s rezidencí v Ammánu. Během toho období jsem měl při několika příležitostech možnost setkat se s rytíři a dámami Svatého hrobu, pocházejícími ze Spojeného království a ze Spojených států amerických. V Jordánsku se tento Řád významně zasloužil o finanční podporu katolických škol coby zprostředkovatel pomoci pro působení církve na Středním východě, což zahrnuje také Svatou zemi.

Maria je nejdokonalejším příkladem člověka, který naplňoval Boží vůli

Mladičké dívce Marii se právě naskytla úžasná zkušenost, když od ní bylo požadováno, aby se stala matkou Syna Nejvyššího Boha. Když se pak dozvěděla, že její příbuzná Alžběta byla v šestém měsíci těhotenství, neprodleně opustila svůj domov v Nazaretu a vydala se do Judských hor, aby jí nabídla pomoc. Jak nám sděluje evangelium svatého Lukáše, Maria u Alžběty zůstala tři měsíce, což jasně znamená, že své příbuzné pomáhala nejen v posledním období jejího těhotenství, ale také při porodu jejího syna Jana, toho, který jako Křtítel měl připravovat cestu pro Ježíšovo působení a službu.

Jak jsme slyšeli v dnešním úryvku evangelia, ve chvíli Mariina vstupu do Alžbětina domu zazněl pozdrav spojený s obrovskou radostí, a to i ze strany dítěte Jana, v tom okamžiku ještě v matčině lůně. Alžběta zvolala, že Maria je požehnaná mezi ženami a blahoslavená proto, že uvěřila tomu, co jí bylo řečeno od Pána, tomu, co nastane. Obě ženy uznaly, že v jejich životech mocně působila Boží ruka a vyznávaly svou víru a důvěru v jeho prozřetelnost. Zřetelně si uvědomovaly, že Boží spása se uskutečňuje jejich prostřednictvím, a to bez ohledu na pokoru a skromnost jejich osobního životního stavu. Maria, jakožto Ježíšova Matka, napomáhala vykupitelskému dílu stále.

Během Ježíšova působení nastaly i další okamžiky, kdy se její pomoc projevovala. Ten nejznámější příklad se odehrál při svatební hostině v Káně. Ona si tehdy byla dobře vědoma naléhavosti v nastalé nepříjemné situaci a potřeby pomoci a ukázala se v ní jako velmi citlivá. Navzdory Ježíšovu úvodnímu váhání přikázala těm, kdo byli odpovědní za chod slavnosti, aby „udělali všechno, co jim řekne“. Tato její věta pak může být samozřejmě použita pro celý náš život, protože se vždy snažíme nebo máme snažit dělat to, co nám Ježíš říká.

V jiné příhodě přibližované evangelií hlásili Ježíšovi při jeho kázání, že jeho matka a jeho příbuzní jsou venku a čekají na něj. Ježíš na to zareagoval slovy, že jeho skutečnou matkou a příbuznými jsou ti, kdo mu naslouchají, kdo činí Otcovu vůli a uvádějí ve skutek slovo, které slyšeli (srovnej Matouš 12,46–50; Marek 3,31–35; Lukáš 8,19–21). Maria sama je pak nejdokonalejším příkladem člověka, který naplňoval Boží vůli, když přijala výzvu archanděla Gabriela a když Boží slovo poslouchala a naplňovala v celém svém životě.

Nevyhýbala se ani utrpení, stála pod křížem a pozorovala hrůznou scénu smrti svého milovaného syna. Také ve chvíli, kdy Ježíš do její péče svěřoval svého milovaného učedníka Jana cele přijímala Boží vůli. Tímto způsobem byli a jsou učedníci všech dob a míst svěřeni do její láskyplné péče.

Po vzkříšení, jak jsme o tom slyšeli v prvním čtení, když byli učedníci pohromadě a modlili se v horní místnosti, byla Maria s nimi. Ona je součástí církve od samého jejího začátku, od chvíle, kdy Duch svatý sestoupil na apoštoly a na ni, kdy začalo hlásání evangelia po všech končinách země. Vyjádřeno slovy Druhého vatikánského koncilu je Maria „Matka Boží pro celou církev vzorem víry, lásky a dokonalého spojení s Kristem“ (LG, 63).

Od Koncilu dostáváme tato povzbuzující slova: „Všichni věřící v Krista necht' ustavičně přednášejí Matce Boží a Matce lidí své prosby, aby ona, která svými modlitbami pomáhala prvotní církvi, také nyní – když je vyvýšena v nebi nad všechny svaté i anděly – ve společenství všech svatých se přimlouvá u svého syna, dokud se všechny rodiny národů – ať už mají čest nazývat se křesťanskými, nebo dosud svého Spasitele neznají – nespojí šťastně v míru a svornosti v jeden Boží lid ke slávě nejsvětější a nerozdílné Trojice“ (LG, 69).

Bud'te kvasem smíření, nositeli naděje a svědky lásky pro druhé! (papež František)

My všichni, kteří vyznáváme víru v Krista a uctíváme blahoslavenou Pannu Marii, bychom rádi pomáhali při řešení důležité otázky naší doby, kterou je dosažení trvalého míru v zemi, kde oba žili a plnili Otcovu vůli.

V této souvislosti mi dovozte, abych připomenul slova papeže Františka, který navštívil Izrael, Jordánsko a Palestinská území mezi 24. a 26. květnem roku 2013.

„Přišel jsem ve stopách svých předchůdců jako poutník do Svaté země, která je místem několika tisícileté historie a kde došlo ke hlavním událostem, jež se váží ke vzniku a rozvoji třech velkých monoteistických náboženství: judaismu, křesťanství a islámu. Proto je opěrným duchovním bodem pro velkou část lidstva.

Během této svojí pouti do Svaté země navštívím několik nejdůležitějších míst v Jeruzalémě, městě všeobecného významu. Jeruzalém znamená „město pokoje“. Takovým jej chce mít Bůh, a tak si to přejí všichni lidé dobré vůle. Toto město je však bohužel dosud sužováno důsledky dlouhých konfliktů. Všichni víme, jak naléhavě nezbytný je mír ... pro celý tento region. Kéž se proto rozvinou snahy a energie směřující ke spravedlivému a trvalému urovnání konfliktů, které způsobily tolik utrpení. Ve spojení se všemi lidmi dobré vůle, muži a ženami, snažně prosím ty, kteří nesou zodpovědnost, aby neopominuli nic dosud nevyzkoušeného při hledání spravedlivých řešení složitých obtíží. ... Je třeba se vždy

s odvahou a neúnavně vydávat na cestu dialogu, smíření a pokoje. Žádná jiná cesta neexistuje.

Bratrsky a srdečně zdravím zde přítomné biskupy a věřící křesťany, které vybízím, aby s důvěrou a nadějí nadále klidně svědčili o smíření a odpuštění podle příkladu a učení Pána Ježíše, který dal život za pokoj mezi člověkem a Bohem a mezi bratry a sestrami. Buďte kvasem smíření, nositeli naděje a svědky lásky pro druhé! Vězte, že jste neustále v mých modlitbách.

Všichni touží po míru, mnoho lidí jej denně vytváří malými gesty; mnozí trpí a trpělivě snášejí námahu četných pokusů o jeho vytvoření. A my všichni – zvláště ti, jejichž úkolem je sloužit vlastnímu národu – máme povinnost stát se nástroji a tvůrci pokoje především v modlitbě. Budovat mír je obtížné, ale žít bez míru jsou muka. Všichni muži a ženy této země a celého světa nás žádají, abychom přednesli Bohu jejich vroucí touhu po pokoji“ [Uvítací ceremoniál na Mezinárodním letišti Ben Guriona, Tel Aviv, 25. května 2014].

Prosme, aby na přímluvu Panny Marie, Královny Svaté země se tato touha po míru, jak ji vyjádřil Svatý otec, nástupce apoštola Petra, muže, který také žil na těch svatých místech a začal tam hlásat evangelium, aby se tedy tato touha a přání staly skutečností.

(titulky redakce)